

симостъ отъ трижгълника ADC. Точката D представя човѣшото ухо, а линиитѣ AD и DC сж страни въ трижгълника ADC. Странитѣ AC и CB характеризиратъ интензивността на мисленето, а странитѣ AD и DC въ трижгълника ADC характеризиратъ общата интелигентностъ на човѣка. Оттукъ можемъ да извадимъ следния изводъ: колкото по-тѣсенъ е носътъ, толкова по-голѣма е интензивността, активността на нервната, на умствената енергия, а толкова по-слаба — физическата енергия. Или, колкото жгълтътъ C е по-малъкъ, толкова по-голѣма е умствената активностъ, и толкова по-слаба — физическата. А когато нѣма равновесие между умствената и физическата деятелностъ у човѣка, той ще фалира, т. е. деятелността му се прекратява. Колкото по-дълга е линията m, толкова по-голѣма е интензивността, активността на човѣка. Дължината на линията n показва слаба интелигентностъ. Отъ голѣмината на двата трижгълника вадимъ два различни резултата: колкото трижгълникътъ ACB е по-широкъ, толкова интелигентността е по-слаба. Значи, колкото жгълтътъ C е по-голѣмъ, толкова интелигентността е по-слаба.

Носътъ е проекция на сили, които слизатъ отъ Божествения на физическия свѣтъ. Носътъ е проекция на тѣзи сили, именно, защото горе е тѣсенъ, а колкото по-надолу слиза, постепенно се разширява. Сжщата аналогия виждаме и въ рѣкитѣ на природата.